

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (femte avdelningen)

den 26 oktober 2005 *

I mål T-124/04,

Jamal Ouariachi, Rabat (Marocko), företrädd av advokaterna F. Blanmailland och C. Verbrouck, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av F. Dintilhac och G. Boudot, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en skadeståndstalan i syfte att utfå ersättning för den skada sökanden påstår sig ha lidit till följd av att en anställd vid kommissionens representation i Khartoum (Sudan) agerat på ett rättsstridigt sätt,

* Rättegångsspråk: franska.

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

sammansatt av ordföranden M. Vilaras samt domarna F. Dehousse och D. Šváby,

justitiesekreterare: E. Coulon,

följande

Beslut

Bakgrund till tvisten

- 1 Sökanden, som är marockansk och spansk medborgare, och R, som är fransk medborgare, vilka tidigare bodde i Rabat (Marocko) med sina två barn, även de franska medborgare, skilde sig den 31 januari 2000. Enligt domen på äktenskaps-skillnad anförtroddes R vårdnaden om barnen, medan sökanden beviljades umgängesrätt.
- 2 C är tjänsteman inom gemenskapen och arbetar vid kommissionen. Från den 8 augusti 2000 till den 16 maj 2004 var han administrativ chef vid kommissionens representation i Khartoum (Sudan) (nedan kallad representationen). Representationens chef och C:s överordnade var M. Eftersom C och M var de enda tjänstemän som under den relevanta perioden var placerade vid nämnda representation hade C behörighet att ersätta M när denne sistnämnde hade förhinder, särskilt i samband med administrativa göromål.

- 3 Medan han var placerad vid representationen önskade C att hans nya kvinnliga vän R skulle komma och bo hos honom. Med anledning av detta skickade representationen en "standardskrivelse", daterad den 28 maj 2002 och undertecknad av M, till Sudans utrikesministerium till stöd för den ansökan om turistvisering för kortare tid som R lämnat för sig och sina barn.

- 4 De behöriga myndigheterna i Sudan beslutade att utfärda en turistvisering för R och hennes två barn, vilka därmed lämnade Marocko den 20 juni 2002 och begav sig till Khartoum.

- 5 När turistviseringen gick ut ansökte R om uppehållstillstånd i Sudan. Även till denna ansökan bifogades en skrivelse från representationen till Sudans utrikesministerium. Denna skrivelse undertecknades av C, eftersom representationens chef var frånvarande.

- 6 De behöriga myndigheterna i Sudan beslutade att utfärda ett uppehållstillstånd till R och hennes två barn.

- 7 Under skolåret 2002/2003 gick sökandens och R:s barn i den franska skolan i Khartoum.

- 8 Genom dom av den 3 november 2003 av domstolen i andra instans i Rabat framtogs R vårdnaden om sina barn, och i stället anförtroddes sökanden vårdnaden.

- 9 Under tiden hade R och hennes två barn lämnat Sudan och begett sig till Belgien. Under skolåret 2003/2004 fortsatte barnen således sin skolgång i skolan i Ethe (Belgien).
- 10 Genom ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 25 februari 2004, väckte sökanden talan i syfte att utfå ersättning för den skada sökanden påstår sig ha lidit till följd av C:s påstått rättsstridiga agerande under tjänsteutövning vid representationen (mål T-82/04, Ouariachi mot kommissionen). Till följd av att sökanden återkallade talan avskrevs mål T-82/04 ur förstainstansrättens register genom beslut av ordföranden på förstainstansrättens andra avdelning den 1 april 2004.
- 11 Som en del i sina ansträngningar att återknyta kontakten med sina barn och få domen av domstolen i andra instans i Rabat verkställd, väckte sökanden i flera fall talan vid de behöriga belgiska domstolarna. Domstolen i andra instans i Liège (Belgien) har till följd av detta, genom två domar meddelade den 6 maj 2004, interimistiskt förordnat att barnen skall återföras till Marocko för att återförenas med sökanden.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 12 Det är under dessa förhållanden som sökanden, genom en ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 1 april 2004, har väckt denna talan.
- 13 Genom särskild handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 18 juni 2004 har kommissionen gjort en invändning om rättegångshinder med stöd av artikel 114 i förstainstansrättens rättegångsregler. Sökandens yttrande över invändningen inkom den 25 augusti 2004.

14 I ansökan och i sitt yttrande över invändningen om rättegångshinder har sökanden yrkat att förstainstansrätten skall

- för det fall det är nödvändigt, förordna om alla de föregående åtgärder för bevisupptagning som behövs för att bevisa att C upprättat en förfalskning i syfte att möjliggöra bortförandet av barnen, särskilt
  - att C skall inställa sig personligen,
  - att upplysningar skall inhämtas från representationen,
  - att den akt som R lämnat till Republiken Sudans konsulat i Rabat för att få visering för sig själv och för sina barn skall företes,
- förklara att talan kan tas upp till sakprövning och bifalla talan,
- förplikta kommissionen att betala 150 000 euro i skadestånd till honom som ersättning för den ekonomiska och ideella skada han lidit,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

15 I invändningen om rättegångshinder har kommissionen yrkat att förstainstansrätten skall

- avvisa talan eller ogilla talan såsom uppenbart ogrundad, eller förordna att förstainstansrätten saknar behörighet att avgöra förevarande mål,

- förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

16 Enligt artikel 111 i rättegångsreglerna kan förstainstansrätten, om det är uppenbart att talan helt saknar rättslig grund, fatta ett motiverat beslut utan ytterligare behandling. I förevarande mål finner förstainstansrätten att handlingarna i målet innehåller tillräckliga upplysningar och beslutar, med stöd av denna artikel, att inte fortsätta förfarandet.

17 Enligt artikel 288 andra stycket EG skall gemenskapen, vad beträffar utomobligatoriskt ansvar, ersätta skada, som orsakats av dess institutioner eller av dess anställda under tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar.

18 Det skall påpekas att det i fördraget, vad beträffar utomobligatoriskt ansvar, föreskrivs en särskild gemenskapsrättslig ordning för gemenskapen, enligt vilken gemenskapen skall ersätta skada som orsakats av dess institutioner eller av dess anställda under tjänsteutövning i enlighet med en enhetlig bestämmelse. Genom fördraget säkerställs en enhetlig tillämpning av denna bestämmelse och gemen-

skapens institutioners självständighet, genom att det föreskrivs att tvister i detta hänseende skall avgöras av gemenskapsdomstolen. Genom att skador orsakade av institutionerna och skador orsakade av gemenskapens anställda anges samtidigt, visar artikel 288 EG att gemenskapen endast är ansvarig för sina anställdas handlingar om de, på grund av ett internt och direkt samband, utgör en nödvändig följd av de uppdrag som lämnats institutionerna. Med hänsyn till denna rättsordnings speciella karaktär är det inte tillåtet att utvidga den till att gälla även handlingar som utförts utan samband med ett sådant uppdrag (domstolens dom av den 10 juli 1969 i mål 9/69, Sayag, REG 1969, s. 329, punkterna 5–8).

19 I förevarande fall har sökanden i sin ansökan, till stöd för sitt skadeståndsyrkande, inledningsvis gjort gällande att C upprättat standardskrivelsen av den 28 maj 2002 (se punkt 3 ovan) och skickat denna till Sudans utrikesministerium, vilket skedde innan de behöriga myndigheterna i Sudan beviljade R och hennes två barn turistvisering.

20 I sitt yttrande över invändningen om rättegångshinder har sökanden emellertid preciserat att han inte ifrågasatte den ovannämnda skrivelsen, vilken för övrigt undertecknats av representationens chef M, utan den andra skrivelsen som skickats från representationen till Sudans utrikesministerium innan de sudanesiska myndigheterna beslutade att på ansökan av R bevilja henne och hennes två barn uppehållstillstånd (se punkterna 5 och 6 ovan). Den aktuella skrivelsen, vilken undertecknats av C i frånvaro av representationens chef, utgör en förfalskning och har möjliggjort för R och hennes barn att bosätta sig i Sudan utan sökandens samtycke. C har på så sätt gjort sig till medgärningsman i ett internationellt bortförande av barn och har gjort sig skyldig till en rättsstridig handling som kan medföra att gemenskapen blir skadeståndsskyldig.

21 Talan kan inte vinna bifall på denna grund.

- 22 Det kan i detta avseende påpekas, såsom kommissionen för övrigt har gjort gällande, att den aktuella skrivelsen överensstämmer med en vanlig praxis som följs bland annat i tredje länder som har en ganska tungrodd administration och där verkställigheten kan vara besvärlig när en anställd vid kommissionens representation i dessa stater önskar att hans familj skall förenas med vederbörande. På grund av dessa omständigheter, vilka för övrigt inte bestritts av sökanden, kan upprättandet av den aktuella skrivelsen inte anses utgöra en handling som är en nödvändig följd av de uppdrag som lämnats institutionerna, i detta fall de uppdrag som lämnats representationen, i den mening som avses i den rättspraxis som framgår av punkt 18 ovan.
- 23 C kan följaktligen inte anses ha handlat under tjänsteutövning i den mening som avses i artikel 288 andra stycket EG när han undertecknade den ovannämnda skrivelsen.
- 24 Även om man skulle anta att så var fallet saknas det uppenbart ett direkt orsakssamband mellan det ifrågasatta agerandet och den påstådda skadan.
- 25 Det orsakssamband som krävs enligt artikel 288 andra stycket EG förutsätter att det föreligger ett direkt orsakssamband mellan det agerande som läggs gemenskapen till last och den åberopade skadan, det vill säga att skadan utgör en direkt följd av detta agerande (domstolens dom av den 4 oktober 1979 i de förenade målen 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 och 45/79, Dumortier frères m.fl. mot rådet, REG 1979, s. 3091, punkt 21, av den 5 mars 1996 i de förenade målen C-46/93 och C-48/93, Brasserie du pêcheur och Factortame, REG 1996, s. I-1029, punkt 51, förstainstansrättens dom av den 11 juli 1996 i mål T-175/94, International Procurement Services mot kommissionen, REG 1996, s. II-729, punkt 55, och av den 17 december 2003 i mål T-146/01, DLD Trading mot rådet, REG 2003, s. II-6005, punkt 72). Det är sökanden som har bevisbördan för att det föreligger ett sådant direkt orsakssamband (förstainstansrättens dom av den 18 september 1995 i mål T-168/94, Blackspur m.fl. mot rådet och kommissionen, REG 1995, s. II-2627, punkt 40).

- 26 I förevarande fall är det beslutet av de behöriga myndigheterna i Sudan att på ansökan av R bevilja henne och hennes barn uppehållstillstånd som möjliggjort för dem att bosätta sig i Sudan. Den skrivelse som representationen i samband med detta skickade till Sudans utrikesministerium var endast avsedd att utgöra stöd för den berördes ansökan och att påskynda handläggningen av dennes administrativa akt i enlighet med ovannämnda praxis. Den kan inte jämföras med ett föreläggande riktat till de behöriga myndigheterna i Sudan, vilka på grundval av relevant nationell lagstiftning fullständigt självständigt bedömde huruvida uppehållstillstånd skulle beviljas.
- 27 Av detta följer att sökanden i vart fall inte bevisat att det finns ett direkt orsakssamband mellan det kritiserade agerandet och den åberopade skadan.
- 28 Sökanden har till stöd för sin talan även gjort gällande en andra grund, nämligen att C tillskansat sig hans identitet genom att underteckna med sitt eget namn bredvid R: s underteckning i den ruta på skolbetygen som är förbehållen föräldrarna, i den form de upprättats av franska skolan i Khartoum och den belgiska skolan i Ethe som de två berörda barnen gått i. C har emellertid inga släktband med barnen och har ingen tillåtelse av sökanden att underteckna nämnda handlingar i hans ställe. Sökanden har således förnekats sin roll som far genom dessa handlingar, vilka C vidtagit i uppsåt att skada honom.
- 29 Det räcker i detta hänseende att konstatera att det är uppenbart att det agerande som läggs C till last inte har något samband med hans tjänsteutövning. Det kan således inte medföra att gemenskapen blir skadeståndsskyldig enligt artikel 288 andra stycket EG.

- 30 Blotta påståendet att förstainstansrätten skall slå fast att gemenskapen är skadeståndsskyldig på grund av de svårigheter som påstås vara förbundna med att väcka talan mot C, vilken åtnjuter immunitet, föranleder inte förstainstansrätten att göra någon annan bedömning än den som gjorts i föregående punkt. Det åligger sökanden att vid behov begära att den immunitet som C åtnjuter hävs.
- 31 Av detta följer att talan inte kan vinna bifall på den andra grunden, eftersom det är uppenbart att talan i den delen saknar grund.
- 32 Mot bakgrund av ovanstående skall talan ogillas i sin helhet, eftersom det är uppenbart att den saknar grund, utan att det är nödvändigt att ta ställning till den invändning om rättegångshinder som kommissionen framställt eller att förordna om de åtgärder för bevisupptagning eller processledning som sökanden begärt.

Rättegångskostnader

- 33 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet skall kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

följande:

- 1) Talan ogillas såsom uppenbart ogrundad.**
- 2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Luxemburg den 26 oktober 2005

E. Coulon

Justitiesekreterare

M. Vilaras

Ordförande